అత్రి మహర్షి తిరునక్షత్రం

సర్వం శ్రీసాయి సేవా ట్రస్ట్

Regd. 192/2019

సర్వం శ్రీసాయి

అత్రి మహర్షి తిరునక్షత్రం

అత్రిమహర్షి సప్తమహర్షులలో నొకడు , అనసూయా మహాసాధ్వికి బ్రాణనాథుడు , నిజతపః ప్రభావమున లోకోత్తరుడైన మహాపురుషుడు.

అత్రి జననము

సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మదేవుడు తనకు సహాయుడుగా నుండి ప్రపంచమున గొంత సృష్టికి గారకుడగు నను సుద్దేశముతో దన మానసమునుండి యత్రిని బుట్టించెను. అత్రి జన్మించి తండ్రికి నమస్కరించి "తండ్రీ ! నీవు నన్నేనిమిత్తమై సృజించితివి ? నీయాజ్ఞ నాకు శిరోధారణ మగును గాక ! " యని పలుకగా బ్రహ్మదేవుడు సంతసించి "నాయనా ! నీవు మహాతపస్సు చేసి లోక సంరక్షణమునకై కొందఱను సృజింపవలయును , సాహాయ్యము నేను చేయుచుందు" నని చెప్పి యత్రిని దపోవనమునకు బంపి బ్రహ్మదేవుడు తన నివాసమున కేగెను.

అత్రి తపోనియతి

బ్రహ్మదేవుని యాజ్ఞానుసార మత్రి బయలు దేఱి యొక వనమున కేగి యందు దపోవృత్తి నుండెను. పంచభూతములచే నేర్పడి. రక్తమాంసాస్థికలచే హేయమై వినశ్వర మగు దేహముపై నిర్మ ' మత్వము గలిగి యా దేహము కాని యాత్మను దర్శించి తదంతర్లీనత నానందసుస్థిర చిత్తమున నెగడ గనుటకే

యమనియమములు , దాన ధర్మములు , తపోవ్రతములు నేర్పడినవి. తాను కాని దేహముపై మమత్వము నశింప జేసికొనుటకు దానైన యాత్మవలని యానందమనుభవించు శక్తి గనుటకు దేహము నుపవాసాది కఠిననియమములచే గృశింప జేయవలయును. అట్టి దేహ కార్శ్యమువలన దుఃఖము నందక యాత్మానందస్థితిని నిలువగలిగినవా రే మహర్షులు. ఈ శాశ్వత స్థితికి నిత్యతపోనిరతియే మార్గము. ఈ స్థితినున్న వారనంత శక్తిమయులు. దీనినే యత్రి సాధింప దొరకొనెను. ఇట్టి మహోగ్రతవస్సంపన్నుడగు నత్రిమహర్షి నేత్రగోళముల నుండి కొంతకాలమున కొకదివ్యతేజ ముదయించెను. ఆ మహాతేజ మంతు లేనిదై భూనభోంతరమంతయు వ్యాపించెను. దశదిశలు నా తేజము భరింపనెంచి యాహ్వానించెను. కాని యా తేజో విశేష మత్యంతమై నిర్భర మగుటచే గొంతకాలమున కా దశదిశలను మోయజాలక వెడలగ్రక్కెను. అంత నా దీధితి సముద్రగర్భమున బడెను. ఈ సంగతి బ్రహ్మదేవు డెఱింగి యా ప్రదేశమునకు వచ్చి యా తేజమును దాను ధరించెను. దేవత లిది చూచి యావిరించిని సోమమంత్రములతో స్తుతించిరి. అంత బ్రహ్మ యా తేజోంశమునకు బురుష రూప మొసగి యత్రిమహాముని వివాహమైన పిమ్మట నాతని కనసూయయందు దన యంశముచే జంద్రుడై జన్మించుననియు నా తేజోంశమే యొకటి తరువాత క్షీరసాగర మథన సమయమున జనించి యా శశాంకుని గలియు ననియు దేవతలకు జెప్పి యా చతుర్ముఖు డంతర్హితుడయ్యెను. అత్రి యథాపూర్వము తపో విద్యానవద్యుడై బ్రహ్మచారియై యుండెను.

అత్రిమహర్షి వివాహము

కొంత కాలమునకు దేవహూతీకర్దములకు విష్ణుమూర్తి కటాక్షముచే దొమ్మండ్రుకూతులును నొక కుమారుడును జన్మించిరి. కర్దమప్రజాపతి తన కూతుండ్రను బ్రహ్మర్షులకే యిచ్చి వివాహము చేయనెంచి వారిలో నొకతె యగు ననసూయకు దగినవరు డత్రి మహర్షి యే యని యాతని బిలువనంపెను. అత్రిమహర్షి యు గర్దమునియొద్దకు వచ్చి యాతని కోరికపై ననసూయను వివాహమాడి యత్తమామల యాశీర్వచనము అంది తన యాశ్రమమునకు సభార్యుడై వెడలిపోయెను.

ఈ ప్రకార మత్రిమహర్షి గృహస్థాశ్రమమును స్వీకరించి యనసూయాసాధ్వితో గాపురము చేయుచుండెను. అనసూయ తన యద్వితీయ భర్తృసేవలో సమస్తమును విస్మరించుచుండెను. భర్తనే దై వముగా నెంచి యాతనికి సకలోపచారములను జేయుచు నాతని హృదయమును జూఱగొని జ్ఞానోపదేశము. ననంతమహత్త్వము నాతనివలన నామె పడయ గల్గెను. ఆహా ! ఆహారవిహారనిద్రాసంగమ వ్యామోహాదులచే నపవిత్రమై యత్యంత దుఃఖప్రద మగు సామాన్య సంసార జీవనమునకు , నాత్మానవద్యవిద్యానందముచే వినశ్వర దేహసుఖవిదూరము విశ్వమంగళార్థము వినియుక్తము మమకార రహితమగు మహర్షుల సంసారజీవనమునకు నెంతదవ్వు !

త్రిమూర్తు లనసూయకు వరము లొసగుట

అందుచే నత్రిమహర్షి దయవలన ననసూయకు నానాటికి గొప్పతనము హెచ్చుచుండెను. ఒకనాడు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరు అనసూయ మాహాత్మ్యమును బరీక్షింప నెంచి యత్రిమహర్షి యాశ్రమమునకు వచ్చి యాతిథ్యము కోరిరి. అత్రి మహాప్రసాద మనెను. కాని , యా త్రిమూర్తులును దమకొక వ్రతము కలదనియు దాని ప్రకార మానాడు తమకు వడ్డించు స్త్రీ నగ్నయై వడ్డింపవలె ననియు జెప్పిరి. అత్రిమహర్షి యనసూయతో నీ విషయమును జెప్పెను. అనసూయ యంగీకరించెను. త్రిమూర్తులు స్నానము చేసి వచ్చి కూర్చుండ వారిపై ననసూయ మంత్రాక్షతములు జలమును జల్లగా వారు ముువ్వురు నామె మాహాత్మ్యమున జంటిబిడ్డలైరి. ఆమె నగ్నయై వడ్డించి పిమ్మట వస్త్రము ధరించి తిరిగి వారిపై జలము చల్లి యధాపుర్వముగా ద్రిమూర్తుల జేసి భుజింపుడని కోరుకొనెను. వారు భుజింపగనే మరల వారిని శిశువుల జేసి తన గృహముననే యుయ్యెలలో బరుండ బెట్టి యూచుచుండెను. సరస్వతీ లక్ష్మీ పార్వతులు భర్తలను వెదకికొనుచు వచ్చి యనసూయను బతిభిక్షము వేడిరి. అనసూయ వారి నాదరించి యాముగ్గురు బిడ్డల నిచ్చెను. వారాశ్చర్యపడి తమ భర్తలను బ్రసాదింపు మని యామెను బార్థించిరి. అనసూయ వారికి మ్రొక్కి మంత్రాక్షతములతో నా బిడ్డల దిమూర్తుల జేసి యా త్రిమాతలకు నిచ్చెను. అంత ద్రిమూర్తులును భార్యాసహితులై యనసూయామాహాత్మ్యమునకు మెచ్చుకొని తమయంశములచే లోకోద్ధారకులగు ముువ్వురు పుత్రు లుదయింతు రని వరమిచ్చి యనసూయాత్రి మహర్షుల నాశీర్వదించి వెడలిపోయిరి.

మఱియొక పర్యాయము కౌశికపత్ని శాసనమున సూర్య డుదయింపకుండగా లోకోపద్రవము కలిగెను. అప్పుడు బ్రహ్మ పంపున దేవత లా యుపద్రవమును బాపుమని యనసూయను గోరిరి. అనసూయ కౌశికపత్ని సంగీకరింప జేసి సూర్యోదయమగునట్లు కావించి మరణించిన యామె భర్తను మెటనే బ్రతికించెను. అప్పుడును ద్రిమూర్తులు ప్రత్యక్షమై యామెకు దమ యంశముల బుత్త్రత్రయ ముదయించు నని యాశీర్వదించిరి.

అత్రిమహర్షి సంతానమునకై తపస్సుచేయుట

అటుపిమ్మట గొంతకాలమున కత్రిమహర్షి భార్యాసహితుడై ఋక్షపర్వతము పై నిలిచి దేవదేవుని గుఱించి శతవర్షములు ఘోరతప మొనర్చెను. ఆ తపోనలముచే ద్రిజగములును గలగుడువడగా బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులు మువ్వురును బ్రత్యక్షమైరి. . అత్రి వారిని బూజించి *"నేను సత్సంతానార్థమై దేవాదిదేవుని గుఱించి తపమొనర్ప ముప్వురేల వచ్చితిరి ? మీలో నధికులెవ ? రని వారిని బ్రశ్నించెను. ఆ త్రిమూర్తులును దమ కభేదమని చెప్పి తమ యంశములచే ద్వరలోనే యాతనికి సత్పుత్త్రోదయ మగు నని వర మిచ్చి యదృశ్యులైరి.

అత్తిమహర్షికి లోకోత్తరపురుషు లుదయించుట

కాలక్రమమున ద్రిమూర్తులవరమున నత్రిమహర్షి నేత్రగోళమునుండి చంద్రుడును ననసూయాగర్భమున దత్తాత్రేయ దుర్వాసులును క్రమముగా బ్రహ్మవిష్ణు

మహేశ్వరాంశములతో నుద్భవించిరి. ఆ ముఖ్వు రట్లు జన్మించి దినదిన వర్ధమానులై తల్లిదండ్రుల కధికామోదమును గూర్చుచుండిరి.

ఇట్లు పుత్రులు పెరుగుచుండగా నత్రిమహర్షి తపోధ్యాన నిమగ్నుడై యనసూయను బిలిచి "సాధ్వీ ! నీవు కోరినట్లు సత్పుత్రు లుదయించినారు. నే నిక దపోజీవనము నభిలషించుచున్నాను. నీవు నాతో నుందువా ? లేక యీ బిడ్డలకడ నుందువా ?" యని యడిగెను. అనసూయ వినయవిధేయతలతో "మహాత్మా ! పుత్రు లింకను బెరిగి పెద్దవారు కాలేదు. అగుట నిపుడే యాశ్రమాంతరమున కరుగుట ధర్మము కాదు. కావున బుత్రపోషణార్థమై పృథుచక్రవర్తికడ కరిగి యర్థము గొనితెండు , వారల బెంచిన పిమ్మట మన ముభయులము వానప్రస్థాశ్రమమున కరుగుట లగ్గు. తమకు జెప్పుటకు నేనెంతదానను ! ఐనను దమ యభీప్సితమే యొనరింతు" నని వాక్రుచ్చెను , అత్రిమహర్షియు నామె వాక్యములందలి ధర్మము నౌచిత్యము గ్రహించి ధనార్థియై పృథుచక్రవర్తి చేయుచున్న యశ్వమేధయాగమును జూడనేగెను.

అత్రిమహర్షి పృథుచక్రవర్తికడ కేగుట

అచట బృథుచక్రవర్తి యాగాశ్వమును విడిచి తత్సంరక్షణమునకై పుత్రుని బంపుచు నత్రిమహర్షి నాతనికి సాహాయ్యము గమ్మని ప్రార్థించెను. అత్రిమహర్షి యంగీకరించి వెడలెను. పృథుచక్రవర్తి యాగవైభవమును జూడలేక యింద్రుడు పాషండవేషమున దిరోహితుడై యాగాశ్వము నపహరించి యాకాశమున కేగెను. పృథుపుత్రు డత్రిసాహాయ్యమున వాని ననుసరించి దేవేంద్రునిపై బాణము వేయ సంశయించు చుండగా నత్రిమహర్షి యజ్ఞహంత నెంతవానినైన న జంపవచ్చునని

యాతనికి బోధించెను. అంత బృథుపుత్త్రు డింద్రునిపై బాణము లేసి నొప్పింప నింద్రు డశ్వమును విడిచి పాఱిపోయెను. అత్రిసహితుడై రాజకుమారు డశ్వమును ద్రోలి తెచ్చుచుండగా నింద్రుడు మరల దాని నపహరించెను. ఈసారి పృథుపుత్త్రున కిది గోచరము కాలేదు. అత్రిమహర్షి దివ్యనేత్రముల జూచి యాతనికి జెప్పగా నాతడు మరల నింద్రుని దరిమి యాగాశ్వమును గొని తెచ్చెను. అశ్వమేధయాగ మాపై నిర్విఘ్నముగా బూర్తి కాగానే పృథుచక్రవర్తి బ్రాహ్మణుల కనేక దక్షిణ లిచ్చి సంతృప్తి పఱచుచుండెను. ఆసమయమున నత్రిమహర్షి పృథుచక్రవర్తి నింద్రుడనియు జంద్రు డనియు విధాత యనియు గీర్తించెను. అటనున్న గౌతమమహర్షి యిది విని "యొక మానవమాత్త్రు నింతగా నేల నుతింతు" వని యాతని పై గలుషించెను. అత్రియు దన వాక్యముల దోషము లేదనెను. క్రమముగా నిరువురకు వాదము ప్రబలెను. నాటి సభాంగణమున గల ఋషిపుంగవు లాధర్మనిర్ణయము జేయ జాలకుండిరి. అంత గాశ్యపమహర్షి లేచి సనత్కుమారుడు దక్కనన్యు లీసమస్య దేల్ప లేరని వక్కాణించెను. అంత నాసదస్యు రందఱతో నత్రి గౌతములు సనత్కుమారుపాలి కేగి యా వాదమును దెలియబఱచిరి. సనత్కుమారుడు అత్రి వాక్యము లందు దోషము లేదనియు "నావిష్ణుః పృథీవీపతిః" అను భావమున నవి ధర్మయుక్తములే యని తీర్మానించెను. అంత సదస్యు లందఱును బృథుచక్రవర్తితో నీ నిర్ణయమును నివేదింప నాత డత్రిమహర్షిని గీర్తించి యనేక ధనకనకవస్తు వాహనములిచ్చి సత్కరించెను. అత్రి మహర్షియు వానిని దీసికొని వెళ్ళి పుత్త్రులకు బంచి యిచ్చి వారలు వయసు గన్నంతనే భార్యా సహితుడై ధర్మసంహిత బుద్ధితో వనమున కేగెను.

అత్రిమహర్షి సూర్యచంద్రుల రక్షించి రాక్షసుల భస్మము చేయుట

ఒకప్పుడు దేవతలకు జంభాదిదైత్యులకు గొప్ప యుద్ధము సంభవించెను. అందు రాహునస్త్రసమితిచే సూర్యచంద్రులు సోలిపోగా వెలుగు నశించి లోకమంతయు నంధకారబంధుర మయ్యెను. అప్పుడు రాక్షసులు విజృంభించి దేవతల నొప్పింపదొడగిరి. దేవతలు భయార్తులై యత్రిమహర్షి కడ కరుదెంచి దమదుస్థితిని సూర్యచంద్రుల పాటును జెప్పి తమ్ము రక్షింపవలె నని వేడుకొనిరి. అత్రిమహర్షియు వెంటనే వారి కభయమిచ్చి సూర్యచంద్రుల శరీరముల నక్షతము లగు నట్లు చేసిపై చెను. పిమ్మట నాతడు తీక్ష్ణదృష్టిమాత్రముననే రాక్షసులెల్లరు మడియునట్లు చేసెను. అంత దేవతలెల్ల రత్రిమహర్షి కటాక్షమున బ్రతికితి మని యాతని నెంతయు శ్లాఘించి వెడలిరి. ఆహా ! మహర్షుల మహత్త్వము వర్ణనాతీతము గదా ! జగద్ధితార్థము దేవకార్యనిమిత్తము నత్రిమహర్షి యనంతములగు నిట్టిమాహాత్మ్యము లెన్ని టినో చూ పెను.

అత్రిమహర్షి సీతారాముల కాతిథ్యమిచ్చుట

భరతుడు సపరివారుడై యరణ్యమున నున్న సీతారామలక్ష్మణులకడకు వచ్చి శ్రీరామునిపాదుకలు గొని నందిగ్రామమున కేగిన పిదప శ్రీరాముడు భార్యానుజులతో నత్రిమహర్షి యాశ్రమమున కేతెంచెను. అత్రిమహర్షి యు వారిని మిగుల మన్నించి యనసూయాదేవి మాహాత్మ్యము వారల కెఱిగించెను. సీతాదేవి యనసూయ వలన ఇతివ్రతాధర్మములు విని యామెకు దన వివాహవృత్తాంతమును దెల్పెను. ఆనసూయయు సీతకు నూతనాంబర

ధూషణములతో శశ్వదలంకృతి యగు కుంకుమ నిచ్చి యాశీర్వదించెను. ఆ రాత్రి సీతారామలక్ష్మణు లత్రిమహర్షి యాశ్రమమున గడిపి మఱునాడుదయమున బయలు దేఱి యేగిరి.

అత్రిమహర్షి యపరిగ్రహవ్రతపాలనము

అత్రిమహర్షి మొదట గొంతకాలము కశ్యప విశ్వామిత్రాదులతో గలిసి భూమిపై జరించుచు దపశ్చరణతరుడై యుండెను. కొంతకాలమున కొకమహాక్షామము సంభవించెను. ప్రతిగ్రహము చేయమని వ్రతము ధరించిన సప్తర్షులు నాకలి దీర్చుకొనుటకై యొక శవమును దినదొడగిరి. వృషాదర్భి యను రాజు వారికడ కేగి భోజనపదార్థముల బంపెద ననెను. కాని వారు గ్రహింపమనిరి. రహస్యముగా నాత డంపగా వా రంగీకరింపకుండిరి. కొంతకాలము వారు తామరతూండ్లు తిని బ్రతుకనెంచి యొకకొలను జొచ్చి కొన్ని బిషనాళములను బ్రోగుచేసి కట్ట గట్టి గట్టుపై బెట్టి సుస్నాతులై వచ్చుసరికి , దేవేంద్రుడు ప్రచ్ఛన్న వేషుడై యా తామరతూండ్లను దాచివేసెను. సప్తర్షులు నెవరు దాచినది తెలియక తామరతూండ్ల నపహరించినవానికి గల్గుదోషముల నిర్వచింప దొడగిరి. అంత నింద్రుడు వారి యపరిగ్రహమునకు వ్రతపాలనకు దపఃప్రధాన జీవితమునకు మెచ్చి స్వస్వరూపియై మహర్షులతో నత్రిమహర్షిని స్వర్లోకమునకు దీసికొనిపోయి యనేకవిధముల బూజించి కృతార్థు డయ్యెను.

"అత్రి సంహిత"

ఒకమాఱు ధర్మసంసక్తు లగుఋషు లత్రిమహర్షిని దర్శించి "మహాత్మా ! నీవు విశ్వవిదుడవు. ఋషిశ్రేష్ఠుడవు. విశ్వహితోదయుడవు కావున , మా యందు గటాక్షముంచి దైవములలో నుత్తమదైవ మెవరు ? ఏది పరమధర్మము ? ఏది పరమవిధి ? పరమేశ్వరు నర్చించువిధాన మేది ? అను సంశయములను దీర్పు" మని వేడుకొనిరి. అత్రిమహర్షి చాల సంతసించి వారి నెల్లర దగురీతి సమ్మానించి యిట్లు పలికెను. "ఋషులారా ! సర్వదేవతలలోను , శ్రీమన్నారాయణుడే యుత్తమోత్తమదైవము ,. ఈతడే పరంధాముడు , పరంజ్యోతి , సర్వకారణకారణుడును. ఉపవాస వ్రతదాన స్వాధ్యాయాదులచే నాతని నర్చించుటయే పరమధర్మము , పరమవిధి. ఇహాముత్ర సుఖముల కాతని నర్చించుట - అమూర్తార్చనము, సమూర్తార్చనమని - ద్వివిధము , అగ్న్యాహుతి యమూర్తార్చనమనియు బలిమాద్యర్చనము సమూర్తార్చన మనియు దెలియవలెను. వైఖానసమతము ననుసరించిన యర్చనమే యుత్తమము. సాయంప్రాతల యందు గృహమున గాని దేవాలయమున గాని ద్విజులు భక్తిభావముతో నగ్నిహోత్రాది హోమాంతముగా బరమేశ్వరప్రతిమను బూజించుటే సమూర్తార్చనము. భృగుఁడు కాస్యపుడు , మరీచి. నేను దీని నభినందింతు" మని యత్రిమహర్షి యామూలాగ్రముగా నుపదేశించెను. ఇదియే 'యత్రిసంహిత' గా విఖ్యాతి గాంచినది.

ఇం దత్రిమహర్షి కర్మ , ప్రతిష్ఠ. పూజన , స్నపనోత్సవ ప్రాయశ్చితము లను విభాగముల క్రింద దన విషయమును విభజించెను. ఇందు మొదటిభాగమున దేవాలయస్థల పరిశీలనము , దేవాయతన రూపము , దైవప్రతిమానిరూపణము

మున్నగు విషయములును , రెండవభాగమునబ్రధాన పరివార దేవతాప్రతిష్టాదికము , మూడవభాగమున బూజావిధానమును , నాల్గవభాగమున మహాభిషేకవివరణము , ఐదవభాగమున నుత్సవవిశేషములు బ్రత్యేకోత్సవములు దన్నిబంధనములును , నాఱవభాగమున బూర్వోక్తవిధానములందలి దోషాదికమునకు బ్రాయశ్చిత్తమును వివరింప బడినవి. ఈ ప్రకార మత్రిమహర్షి దేవతార్చనావిధానమును లోకమునకు జాటి పరమేశ్వరోపాసనమును దన్మూలమున దరణోపాయమును మనకు బ్రసాదించెను.

అత్రి స్మృతి

అత్రిస్మృతి లేక ఆత్రేయధర్మశాస్త్రమను పేర అత్రిమహర్షి ప్రోక్తమగు ధర్మశాస్త్రము కలదు. విప్రుడు శూద్ర స్త్రీని వివాహ మాడినచో బతితుడే యగునని యత్రిమహర్షి పేర్కొన్నట్టు మనుస్మృతి (iii-16) లో గలదు. ఈ ధర్మశాస్త్రమున తోమ్మిదధ్యాయములు కలవు. దానధర్మముల గూర్చియు జపతపముల గూర్చియు రహస్య ప్రాయశ్చిత్తాదులను గుఱించియు , యోగము యోగాంగములు మున్నగు వానిని గుఱించియు నెన్నో విషయము లిందు గలవు.

ఇది కాక అత్రి సంహితలు అత్రిస్మృతులను పేర నెన్ని యో స్మృతి గ్రంథములు కాన నగుచున్నవి. వీనిలో ప్రాయశ్చిత్తములు , దానములు, పితృ మేధము , ఆచారములును, గురుప్రశంస. చాతుర్వర్ణ ధర్మములు , జపమాలాపవిత్రత , బ్రాహ్మణుల కుండవలసిన శౌచాన సూయాది సుగుణములు , ఇష్టా పూర్త

నిర్వచనము , యమనియమములు , పుత్రులు , దత్తపుత్రులు , ప్రాయశ్చిత్తములు , అశౌచము. చాంద్రాయణకృచ్ఛ శాంతపనములు , మున్నగు విషయములు కలవు.

దత్తపుత్ర స్వీకృతి విషయమున అత్రి యనుశాసనమే మొట్టమొదటి దని దత్తకమీమాంసలో గలదు. అత్రి ననుసరించి యంత్యుజు లేడు జాతుల వారు. రజకులు , పాదరక్షలు తయారుచేయువారు , నటకులు , బురుదులు , కైవర్తకులు (పల్లెవారు), మేదరులు , భిల్లులు , కాని , యాత్రా వివాహయజ్ఞదులలో దాకదగినవారు తాక రానివారు ననువిషయమున బట్టింపు లేదు మఱియు , లఘ్వత్రి వ్మృతి , వృద్ధాత్రేయస్మృతి యని రెండుస్మృతులు అత్రిమహర్షి పేర గాననగుచున్నవి.

↑ భాగవతము.

↑ భాగవతము - తృతీయస్కంధము.

↑ భాగవతము - మార్కండేయపురాణము.

↑ మార్కండేయపురాణము

↑ భారతారణ్యపర్వము.

↑ బ్రహ్మండపురాణము.

↑ రామాయణము.

↑ భారతము - అనుశాసనిక పర్వం..